

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 75 0 P 033867 17 Rev
Banjaluka, 04.7.2018. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u Banjaluci u vijeću sastavljenom od sudija: Darka Osmića, kao predsjednika vijeća, Biljane Tomić i Stake Gojković, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja M. M1. iz A.; R. M. iz A., S. M. iz A., B. L. iz A. i Lj. C. iz A., koje zastupa punomoćnik M. R., advokat iz B., protiv tuženog J. M1. iz R., koga zastupa punomoćnik M.M.2, advokat iz M. G., radi utvrđenja, vrijednost predmeta spora 32.000,00 KM, odlučujući o reviziji tužitelja, protiv presude Okružnog suda u Banjaluci broj: 75 0 P 033867 16 Gž od 10.03.2017. godine, na sjednici održanoj dana 04.7.2018. godine, donio je

RJEŠENJE

Revizija se odbija.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda u Mrkonjić Gradu broj: 75 0 P 033867 13 P od 12.11.2015. godine, odbijen je tužbeni zahtjev da se utvrdi da M. B., po osnovu bračne tekovine, pripada 1/2 dijela nekretnina označenih kao k.č. br...., šuma zvana..., u površini od 1.000 m², k.č. br. ... i k.č. br. ..., šuma zvana ... u ukupnoj površini 7.800 m², kuće na parceli k.č. br...., sve upisane u pl. br. ... k.o. D., kao i da se utvrdi da tužiteljima po osnovu nasljeđivanja pripada pravo suvlasništva na 1/2 dijela na naprijed navedenim nekretninama, što bi tuženi bio dužan priznati i trpjeti, da se tužitelji u zemljišnim knjigama uknjiže kao suvlasnici navedenih nekretnina, te da se tuženi obaveže da tužiteljima nadoknadi troškove parničnog postupka. Obavezani su tužitelji da tuženom, na ime troškova parničnog postupka, isplate iznos od 1.800,00 KM, dok je odbijen zahtjev tuženog za naknadu troškova preko dosuđenog iznosa.

Rješenjem Okružnog suda u Banjaluci broj: 75 0 P 033867 16 Gž od 10.03.2017. godine, povodom žalbe tužitelja, a po službenoj dužnosti, ukinuta je prvostepena presuda u dijelu kojim je odbijen tužbeni zahtjev i tužba je odbačena, dok je u ostalom dijelu u odnosu na odluku o troškovima postupka, u dosuđujućem dijelu, žalba tužitelja odbijena. Žalba tuženog je uvažena i odluka o troškovima parničnog postupka u odbijajućem dijelu preinačena, tako što su tužitelji obavezani da tuženom umjesto ranije dosuđenog iznosa od 1.800,00 KM, isplate iznos od 4.860,00 KM, te su obavezani da mu nadoknade i troškove sastava žalbe u iznosu od 1.125,00 KM, dok je odbijen zahtjev tužitelja za naknadu troškova sastava žalbe preko dosuđenog iznosa.

Blagovremenom revizijom tužitelji pobijaju drugostepenu odluku zbog povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, sa prijedlogom da se osporeno rješenje ukine, žalba tužitelja usvoji i tužbeni zahtjev u cjelini usvoji, ili da se pobijano rješenje ukine i predmet vrati drugom vijeću drugostepenog suda na ponovni postupak.

Tuženi nije odgovorio na reviziju.

Revizija nije osnovana.

Predmet spora je zahtjev tužitelja da se utvrdi da B. M. (pravnoj prednici tužitelja), po osnovu bračne tekovine, pripada 1/2 dijela nekretnina koje su bliže označene i opisane u izreci prvostepene presude, te da tužiteljima, temeljem nasljeđivanja iza B. M., pripada pravo suvlasništva na tom njenom dijelu, da tuženi to prizna i da trpi da se tužitelji u zemljišnim evidencijama upišu kao suvlasnici navedenih nekretnina.

Tokom postupka pokazalo se nespornim da su tužitelji zakonski nasljednici N. M. (koji je otac i tuženog) i B. M. (prva N. žena) koji su bili u braku 25 godina; da je B. M. umrla 1958. godine i da iza nje nije vođen ostavinski postupak; da se nakon toga N. ponovo oženio 1963. godine, sa M. G., sa kojom je stekao troje djece (tuženog, te sina T. i kćerku J.); da je N. umro 28.01.1982. godine; da je iza njega proveden ostavinski postupak i doneseno rješenje o nasljeđivanju broj: O-24/82 od 18.03.1982. godine; da su tim rješenjem za nasljednike proglašeni i prvotužitelj, te njegov brat M.M.3 (pravni prednik ostalih tužitelja) sa po 1/6 dijela na nekretninama upisanim u Pl. br. ... D., o kojima je riječ i u ovom postupku; da su u navedenom posjedovnom listu, na predmetnim nekretninama, kao posjednici sada upisani - tuženi sa 4/6 dijela, prvotužitelj sa 1/6 dijela i M. M.3 (pravni prednik ostalih tužitelja) sa 1/6 dijela; da su tužitelji i ranije vodili spor, povodom istih nekretnina, protiv tuženih: J.M1. (koji je tužen i u ovom postupku), G. M. i J. M 2 i da su odbijeni sa tužbenim zahtjevom, presudom Osnovnog suda u Mrkonjić Gradu broj: 75 0 P 000018 07 P 2 od 28.01.2011. godine, koja je potvrđena presudom Okružnog suda u Banjaluci broj: 75 0 P 000018 11 Gž 2 od 29.11.2011. godine, dok je revizija izjavljena protiv te drugostepene presude odbačena kao neblagovremena, rješenjem Vrhovnog suda broj: 75 0 P 000018 12 Rev od 10.9.2013. godine, nakon čega su tužitelji, tužbom od 19.11.2013. godine, pokrenuli ovu parnicu.

Kod ovakvog stanja stvari, imajući u vidu sadržaj tužbenog zahtjeva koji je stavljen u ovom postupku i sadržaj dijela zahtjeva o kojem je pravosnažno odlučeno u ranijem, naprijed opisanom, postupku a koji je glasilo „da se utvrdi da predniku tužilaca, majci M. B., prvoy supruzi prednika parničnih stranaka, M. N., po osnovu sticanja u braku sa istim, pripada 1/2 dijela na nekretninama upisanim u pl. ... k.o. D. i da se slijedom toga utvrđuje da tužiocima pripada 1/2 dijela na nekretninama upisanim u pl. ... k.o. D., kao nasljednicima iza roditelja .... zbog čega se nalaže tuženim da trpe upis prava suposjeda i suvlasništva sa 1/2 dijela u korist tužitelja, na spornim nekretninama“ – nema sumnje da se radi o identičnim zahtjevima u ovoj i ranijoj parnici. Ovakav zaključak drugostepenog suda, uostalom, ne spore ni tužitelji navodima revizije.

Tužbeni zahtjev u ranijoj i ovoj parnici je temeljen na istom činjeničnom osnovu – tvrdnji da je u sticanju predmetnih nekretnina, sa jednakim udjelom, učestvovala i majka tužitelja (B.M.) pa da joj po tom osnovu pripada suvlasnički dio od 1/2, a onda i njima (isti dio) po osnovu nasljeđivanja. Revizijom se takođe ne spori identitet činjeničnog osnova u obe parnice.

Nije osnovan revizioni navod da se ne radi o identitetu stranaka u ovoj i ranijoj parnici, kod nesporne činjenice da su isti tužitelji u ranijoj i ovoj parnici, te da je u obe kao tuženi označen J. M.. Pri tome nije od značaja (za utvrđenje identiteta stranaka) činjenica da su u ranijoj parnici učestvovala kao tužene i G. M. (majka tuženog) te J. M 2 (sestra tuženog) i to samo zbog toga što je u tom ranijem postupku traženo i poništenje nekih ugovora o poklonu, koje su međusobno zaključile ove tužene, a G. M. i sa sada tuženim J. M.1. Samo da su se u

ovoj parnici pojavili novi tužitelji ili novi tuženi onda se u odnosu na njih ne bi radilo o presuđenoj stvari.

Dvije su parnice u objektivnom i subjektivnom smislu identične ako je u objema istaknut sadržajno isti tužbeni zahtjev, ako se taj zahtjev temelji na istoj činjeničnoj osnovi i ako postoji identitet stranaka u istoj ili obrnutoj ulozi.

Kako iz izloženog proizlazi da je o identičnom tužbenom zahtjevu (koji je stavljen i u ovom postupku), zasnovanom na istim činjenicama, već donesena pravosnažna presuda u postupku u kojem su učestvovala iste parnične stranke, drugostepeni sud nije pogriješio kada je primjenom odredbe člana 227. stav 2. u vezi sa članom 67. tačka 4. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj: 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13 - u daljem tekstu: ZPP), ukinuo prvostepenu presudu i odbacio tužbu.

Kod naprijed navedenih žaloga, ostali navodi revizije, kojima se objašnjava kako tužitelji nisu bili uredno pozivani u ostavinskom postupku koji je vođen iza pokojnog N.M. (iako zbog toga, usput rečeno, nisu pretrpili nikakve štetne posljedice jer im je u tom postupku uručen njihov nasljedni dio od po 1/6) i kojima se nastoji dokazati osnovanost tužbenog zahtjeva - nisu od uticaja na ocjenu pravilnosti i zakonitosti pobijane odluke, slijedom čega je riješeno kao u izreci na osnovu odredbe člana 248. ZPP.

Predsjednik vijeća
Darko Osmić

Za tačnost opravka ovjerava
rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podrašćić